

První světová válka a obrana ČR: Opět branná povinnost

2.8.2014 ceskapozice.cz str. 0 Česká pozice / Téma

Česká pozice, Bohumil J. Studýnka

Současná světová **bezpečnostní situace** zhmotňuje analogii s událostí před sto lety. **ČESKÁ POZICE** se proto rozhodla věnovat dnešní potenciální hrozbě globálního konfliktu. Články na toto téma vycházejí od různých odborníků v její tištěné verzi v příloze Lidových novin 2. srpna. Na serveru potom v příštích dnech. Začínáme Bohumilem Studýnkou.

Loni v srpnu jsem se při příležitosti 55. **výročí** invaze **Československa** „spojeneckými“ **vojsky** zamyslel nad efektivní **obranou České republiky** jako suverénního státu. V této souvislosti jsem zmínil například zoufalý stav techniky naší **armády** či nedostatečnou obranyschopnost **českých** občanů. Další okupace se mi loni zdála značně hypotetická. S odstupem roku však o trochu méně. Naše **armáda** by pak při plnění spojeneckých závazků a **obranu** území zkolabovala za týden.

Letos nelze nevpomenout 100. **výročí** od začátku mocensko-politické patálie evropských národů. Dne 28. července 1914 vypovědělo Rakousko-Uhersko **válku** Srbsku po atentátu na svého následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este o měsíc dříve v Sarajevu. Z dnešního hlediska se pak zdá, že první světová **válka** nebyla dořešená nejen do roku 1989, ale ani 2014. Kvůli ukrajinské krizi je potenciální zóna střetu téměř na **hranicích Česka**.

Stejně ohrožení jako jadernou válkou

Současná **bezpečnostní situace** překvapivě zhmotňuje loňskou hypotetickou úvahu a především analogii s událostí před sto lety. Již osmý měsíc se totiž odehrává evropská a světová krize kvůli politickému, geopolitickému a **vojenskému vývoji** na Ukrajině. A je zcela srovnatelná s ohrožením jadernou **válkou** za berlínské krize v roce 1961.

Tehdy se v srpnu země **Varšavské** smlouvy rozhodly uzavřít **hranice** mezi Západním Berlínem a Německou demokratickou republikou (NDR), respektive východní částí Berlína. Krátce na to byla zahájena výstavba betonové berlínské zdi a tanky jaderných velmocí **USA** a Sovětského svazu oddělovala jen ona. Tuto krizi vyřešil charismatický **americký** prezident John F. Kennedy, který přijel do nově rozděleného Berlína a sdělil světu i východnímu agresorovi: „Jsem Berlíňan.“ Evropská a světová krize kvůli vývoji na Ukrajině je zcela srovnatelná s ohrožením jadernou **válkou** za berlínské krize v roce 1961

Současná situace – především návštěva ruského prezidenta Vladimíra Putina v červenci na Kubě, během níž odpustil této zemi dluhy Rusku – připomíná **raketovou** kubánskou krizi z roku 1962. Tehdy se obě hlavní studenoválečné velmoci pokoutně přiblížily se svými jadernými **raketami** až na pouhých sto kilometrů mezi „ostrovem **komunistické** svobody“ Kubou a **americkým** státem Florida. Svět sotva dýchal, ale Kennedyho vláda tuto krizi zvládla. Obě velmoci nakonec svoje jaderné **zbraně** stáhly.

Pokoutné přiblížování jaderných **raket** až do bezprostřední blízkosti protivníka bylo později považované za nedůstojné pro velmoci a studený mír byl udržen až do 21. století – do současné ukrajinské krize, kdy se velmoci salámovou metodou opět začaly přiblížovat pod bohulibými i jinými záminkami. A to téměř na smrtelný doraz.

Ke skutečnému dorazu už zbývá jen území Ukrajiny, kde nevěří nikdo nikomu, dohody **ministrů** evropských zemí s místním establishmentem nedožijí příštího dne a všichni si nadávají do banditů, banderovců, nacistů a separatistů. Zdá se, že světová **bezpečnostní situace** je všem Ukrajincům lhostejná a na prvním místě u nich jsou vášně a příkoří z 20. století společně s východoevropskou zarputilostí.

Minimální změna vojenské připravenosti

V tom všem se plácá **Česká republika**, přičemž potenciální zóna střetu je téměř na jejích **hranicích**. **Generální štáb Armády ČR** proto údajně hodlá posílit **vojenskou sílu** na východní **hranici** o 1,5

tisíce **vojáků** a **vojákyň**, což by možná stačilo na ekologickou skupinu dohlížející na prúník medvědů hnědých ze **Slovenska**, ale jako relevantní **obrana** proti tankům nikoliv.

Od loňského roku se naše **vojenská připravenost** změnila minimálně. Modernizovaných obrněnců **T 72** má naše **armáda** údajně třicet. Nakoupené Pandury nelze plně používat, a především postrádají spojařská a **velitelská** vozidla. Paroubkova vláda měla v úmyslu nakoupit „křišťálově čistě“ 199 Pandurů za 20 miliard korun, nakonec jich však Topolánkova vláda nakoupila 107 za 14,4 miliardy. Od loňského roku se naše **vojenská připravenost** změnila minimálně

Této „úspory“ však bylo dosaženo nenakoupením spojařských a **velitelských** vozidel. Nedávno dnešní Sobotkova vláda ohlásila vyřešení problému plánem nákupu 30 kolových **obrněných transportérů** včetně spojařských a **velitelských** vozidel. Před rokem zmiňované podzvukové **české** bitevníky **L 159** za desítky miliard korun leží stále ve Vodochodech a čekají na prodej za cenu šrotu do **USA** – snad jako cvičné cíle. Se současnou **českou** protiletectvou **obranou** lze počítat jen krátkodobě.

Odborníci z Centra bezpečnostních a **vojenských studií Univerzity obrany** v dubnu konstatovali, že naše **armáda** by při plnění spojeneckých závazků a **obranu** státního území zkolabovala za týden a s ní i náš stát, přičemž všechny nákupy **zbraní** v minulosti označili za neefektivní. Kdyby to nebylo tak tragické a smutné, bylo by to legrační.

Žalostný stav **obranu**

Žalostný stav **obranu ČR** již konstatují i naši politici. V první řadě prezident Miloš Zeman, který byl a je spokojený s **našimi vojáky** v **zahraničních misích**. Ještě nedávno – v roce 2011 – však tvrdil, že smysl naší **armády** spatřuje jen v nich a v pomoci při živelných pohromách na **českém** území.

Dnes vidí obranyschopnost země temněji, přičemž poukazuje na pochybné **vojenské zakázky**, jež však nezpůsobil. **Armáda ČR** má dle něho sloužit k **obraně českého** území. Promluvil o tom v **Bruselu** i v Praze a je nově i jestřábem. Vyhrožuje nespecifikovanému východnímu nebezpečí použitím „odstrašujících“ prostředků. **Armáda ČR** nemůže mít jen dva cíle – **záchranný systém** a **zahraniční mise**

Armáda ČR však nemůže mít jen dva cíle – **záchranný systém** a **zahraniční mise**. Na **záchranný systém** by stačila státní organizace a na **zahraniční mise** sbor dobrovolných **českých vojenských profesionálů** pro službu v **zahraničí**. Naše **armáda** má především vykonávat všechny své tradiční funkce.

K žalostnému stavu **obranu ČR** se vyjádřil i premiér Bohuslav **Sobotka**. Varoval před poklesem výdajů na **obranu** v uplynulých **letech**, kdy nebyl ve vládě: „Uvítal bych, aby se pokles zastavil, abychom mohli být věrohodnými spojenci.“ Věrohodní je klíčové slovo jak pro spojence, tak pro potenciální protivníky. Pro spojence však příliš věrohodnými nejsme a tváří se rozpačitě, když na to **českou** vládu upozorňují.

Věrohodnost

Naše obranyschopnost, za kterou jsou zodpovědné všechny dosavadní **české** vlády, není nijak oslňující a na jaře ji tvrdě kritizoval i současný **generální tajemník NATO** Anders Fogh Rasmussen. **Český ministr obrany Martin Stropnický** zase vyslechl kritiku od svého **amerického** protějška Chucka Hagela.

Věrohodnost znamená spolehlivost, důvěryhodnost a jistotu, což jsme v novodobé **české** historii svým přístupem k **obraně** příliš neprokázali

Věrohodnost znamená spolehlivost, důvěryhodnost a jistotu, což jsme v novodobé **české** historii svým přístupem k **obraně** příliš neprokázali – a to zejména vlastního území. Především na něm ji projevuje a ověřuje smysluplná **armáda**. Věrohodnost musí vyzářovat i z našich politiků, kteří však zatím používají jen silná slova.

Ministr zahraničí Lubomír Zaorálek vystupuje nově jako nejtvrďší protiruský jestřáb. Slibuje **vojenské nasazení**, jako by zapomněl na svůj postoj k „**radaru v Brdech**“. Dalším jestřábem je **ministr obrany Stropnický**, který hodlal poslat , aniž by o to spojenci žádali, šest, tedy polovinu, našich **stíhaček** na

manévry do Polska či Rumunska. V případě garance **české** samostatnosti jsme však tam, kde jsme byli – nejsme považováni za vhodného a spolehlivého spojence. Silácké řeči **českých** politiků nikoho nezajímají.

Iniciační průprava

Již deset let není v **Česku** na rozdíl od jiných malých a suverénních zemí, jako je Švýcarsko, Rakousko nebo Izrael, povinná **vojenská služba**. Náš mladý muž netuší, co představuje **bojová pohotovost**, schopnost a povinnost bránit svou zemi. Nikdo ho k tomu nevedl, místo toho byla národní **obrana** bagatelizována a odsouvána do oblasti švejkování a hrdinství „modrých“ knížek. Kromě dopadu na obranyschopnost státu to ovlivňuje i názory a životní zkušenosti mladé generace.

Branná povinnost představuje iniciační průpravu do světa zodpovědnosti za sebe samé, zemi a národ

Branná povinnost však představuje iniciační průpravu do světa zodpovědnosti za sebe samé, zemi a národ. Současné „primitivní“ národy tuto tradici stále udržují. Iniciují své mladé muže k povinnosti a odpovědnosti nejen kvůli branné přípravě, ale i životu jako takovému. Obrannou přípravou, samostatností v rozhodování, pochopením odpovědnosti a spoluodpovědnosti se ve všech generacích překonává „nedospělost“ – narůstající nesoulad mezi prioritami, idoly a cíli, jež jako by se u některých jejích členů zastavily, a realitou.

Branná povinnost se nyní pozvolna stává veřejným tématem, přičemž odborníci o ní již několik let diskutují – **obrana** země vlastními obyvateli není žádným nadbytečným výstřelkem. **Česko** se ve své obranyschopnosti ocitá na dějinné křižovatce. A nejde jen o **vojenskou připravenost** vlastních obyvatel, ale i o jednu z cest, jak dosáhnout občanů, kteří mají vztah ke státu, a nejsou pouze konzumenty požitků své doby.

URL| http://ceskapozice.lidovky.cz/prvni-sv....aspx?c=A140723_183845_pozice-tema_lube